

ครูศิลป์ของแผ่นดิน

นางสาวนิรima ริมาภูล
ปักสะเดิงกรึงใหม
จังหวัดนนทบุรี

“ ผลงานทุกชิ้นทำขึ้นด้วยหัวใจ
ฝากรไว้เป็นมรดกภูมิปัญญาแก่แผ่นดิน
เพื่อให้ลูกหลานได้มีโอกาสสืบทอดต่อไป ”

การอนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญา

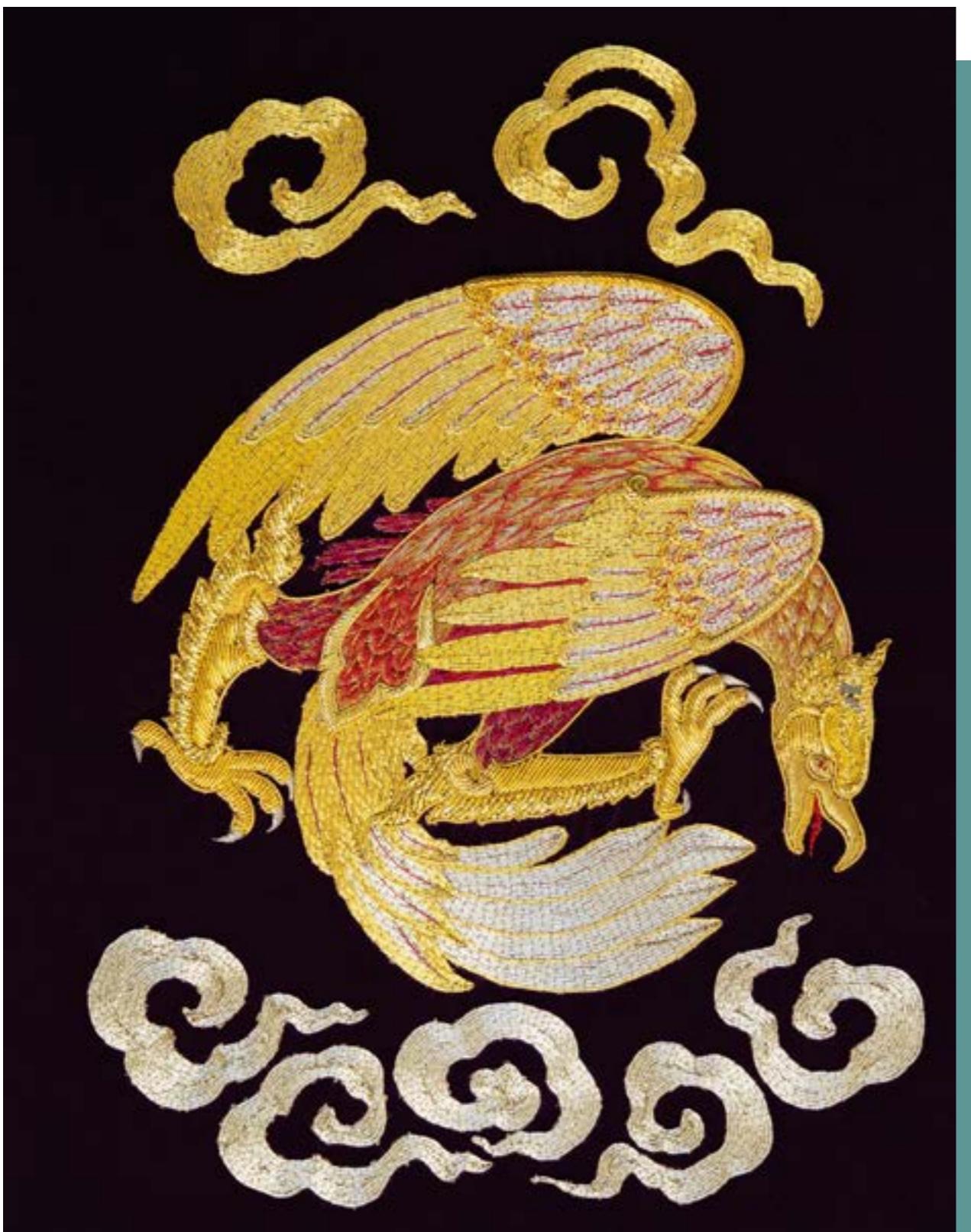
งานปักผ้าตามแบบราชสำนักไทยโบราณ เป็นงานประณีตศิลป์ตามขนบธรรมเนียมดั้งเดิมที่สืบทอดต่อกันมานับร้อยปี โดยในอดีตจัดทำขึ้นเพื่อเป็นผ้าสำหรับใช้ในราชสำนัก ตามจาริตระเบณฑ์ที่ต้องนุ่งห่มตามระเบียบทกการให้ถูกต้องตามแบบแผนข้อกำหนดของกฎหมาย เพราะเป็นสิ่งที่ใช้แสดงถึงพระยศหรือยศศักดิ์ ตั้งแต่พระมหาภัตtriy พระบรมวงศานุวงศ์ และขุนนางที่ได้รับการแต่งตั้งพระราชทานยศจังจะมีลิทธิ์ในการครอบครองนุ่งห่มผ้าปักได้ตามลำดับยศของตนเอง เป็นสาเหตุให้สตรีในวังจะถูกปลูกฝังเรื่องงานฝีมือ โดยเฉพาะด้านการเย็บปักถักร้อยเป็นพิเศษ

นางสาวนิรมา อิมาภูล เริ่มต้นเรียนรู้งานปักผ้าตามแบบราชสำนักไทยโบราณ จากโรงเรียนช่างฝีมือในวัง (หลุย) ซึ่งเดิม “วิทยาลัยในวัง” ซึ่งนางสาวนิรมาได้เข้าศึกษาเป็นนักเรียนรุ่นที่ 5 ของโรงเรียน ได้เรียนรู้เทคนิคการปักผ้าจากอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน จนสามารถปักผ้าตามแบบโบราณได้โดยมีเทคนิคหลัก 8 เทคนิค ได้แก่ ปักใหมส์ กองแฟลวด หักทองขาว ล้อมไหมทอง ปักดันหนุน ปักดันเลื่อม ปักกองแล่ง และเดินไหมทอง ซึ่งถือได้ว่าเป็นเทคนิคโบราณที่ในปัจจุบันเหลือผู้ชำนาญในการปักผ้าโบราณน้อยราย เนื่องจากงานปักแต่ละประเภทล้วนต้องใช้ทักษะเชิงชั้นสูง ต้องเป็นผู้อุทิศตนในการฝึกฝนฝีมืออยู่เสมอ

จนกว่าจะสามารถสร้างสรรค์ผลงานออกแบบตามแบบราชสำนักไทยโบราณที่มีความละเอียด ประกอบกับการเป็นคนช่างสังเกต จึงจะจำเทคนิคการปักผ้าแบบโบราณที่ไม่มีบันทึกในการเรียน โดยสังเกตจากการปักสาธิตของอาจารย์ผู้ฝึกสอนหลายท่าน บางครั้งก็นำผ้าปักโบราณผืนเก่าที่พับเห็นในพระบรมหาราชวัง นำมาเป็นต้นแบบเพื่อทดลองปักตามแบบด้วยตนเองจนสำเร็จ ด้วยทักษะฝีมือและความชำนาญนี้ จึงทำให้ได้รับความไว้วางใจจากอาจารย์ให้สร้างสรรค์ผลงานตามคำสั่ง ทำขึ้นเพื่อถวายงานภายในพระบรมหาราชวังอยู่เสมอ เป็นเวลากว่า 30 ปี มาแล้ว

ภูมิปัญญาที่สืบทอดก้ามเปื้อนเชิงช่าง

ผลงานปักดิ้น ลายครุฑ

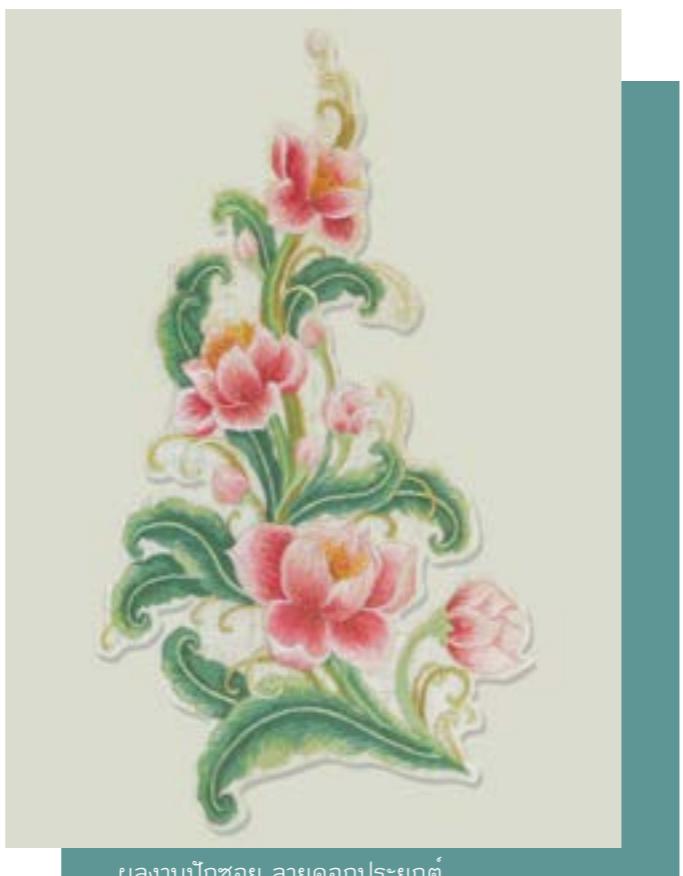
ในสมัยโบราณ งานปักผ้าเป็นงานประณีตศิลป์เพื่อใช้ในงานราชสำนักเท่านั้น ช่างปักจึงต้องมีฝีมือและความเชี่ยวชาญในการใช้วัสดุที่นำมาใช้ในการปัก เช่น เส้นไหมดิ้น เลื่อม ลูกปัด หรือปักแมลงทับ เป็นต้น บรรจงปักเย็บลงบนผ้าฝ้าย หรือผ้าไหมที่ขึ้นต่งบนสะติงให้เกิดเป็นลวดลายบนผ้าตามต้องการ ด้วยเทคนิคการปักให้เกิดลวดลายหลายประเภท เช่น การปักดิ้นข้อ ปักดิ้นโปรด ปักดิ้นมัน ปักดิ้นด้าน ปักซอยด้วยเส้นไหมน้อย ปักไหมสี ปักหนุน และการถักกรองทอง

งานปักแต่ละชิ้น ช่างปักต้องผ่านการฝึกฝนอย่างชำนาญ เพราะการปักผ้าตามแบบราชสำนักโบราณ มีความแตกต่างจากงานปักผ้าโดยทั่วไป เพราะลวดลายที่บักต้องมีความถี่มากกว่าปกติ ช่างปักต้องปักให้เส้นไหมแนบชิด ติดกันจนไม่เห็นช่องระหว่างเส้นไหม จะได้ภาพผลลัพธ์ที่สวยงาม สมจริงราวกับภาพจิตรกรรมที่เดียว

การใช้เข็มปักเพื่อผลงานที่ละเอียด ช่างปักนิยมใช้เข็มเบอร์ 11 ซึ่งเป็นเข็มที่มีลักษณะบางและมีรูเข็มเล็กมาก หากเป็นการปักซอยแบบไทยจะใช้เส้นไหมเพียงเส้นเดียว เพื่อไม่ให้เส้นไหมหนาเกินไป เพราะจะทำให้ผ้าดูไม่เรียบเนียน อีกหนึ่งความสำคัญคือ เทคนิคการปักเส้นไหมไล่เดสี ที่ช่างปักจะต้องมีความรู้และจินตนาการทางด้านศิลปะ เพื่อให้สามารถจับคู่สีได้อย่างเหมาะสม เลือกใช้ไหมสีที่เรียงจากสีอ่อนไปสีเข้มโดยต้องคำนึงถึงผ้าพื้นรองปัก เป็นสำคัญ เพื่อให้ลวดลายที่ปักดูโดดเด่น สวยงาม หากปักผลงานชั้นเลิศจะเลือกใช้วิธีการปักจากด้านหน้าของลวดลายเพื่อให้สะดวกต่อการไล่สีเส้นไหมให้มีสีสันไล่เรียงกันเกิดเป็นแสง霞 มีมิติราวกับภาพวาด หากปักผลงานชั้นใหญ่ช่างจะเลือกปักจากด้านหลังของลวดลาย เพื่อให้สามารถเก็บรายละเอียดของเส้นไหมที่ปักได้เป็นระเบียบเรียบร้อย

ผลงานปักชอย ลายพุ่มข้าวบินที่

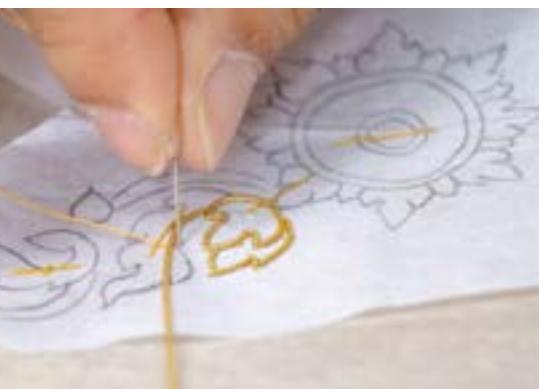
ผลงานปักชอย ลายดอกประยุกต์

นางสาวนิโมา ให้ความสำคัญในทุกกระบวนการทำงาน โดยการปักผ้าทุกผืนต้องเริ่มจากการร่างแบบลดลายลงบนกระดาษไข่ก่อน เล้วจึงจัดเตรียมผ้าพื้นรองปัก โดยนิยมเลือกใช้ผ้าไหมหรือผ้าฝ้ายนำมาขึ้นแบบดึงให้ตึง และเริ่มทำการปักตามลวดลายที่ร่างแบบไว หากใช้เทคนิคการปักดันเงินดันทอง จะเริ่มจากการปักขอบหรือเดินเส้นลายด้วยเทคนิคการเดินดันข้อ จากนั้นจึงปักตามลวดลายด้านในให้เต็มด้วยดันໂปรง หากต้องการให้งานปักดูมีมิติจะนำเส้นฝ่าย มาหนุนลวดลายก่อนทำการเดินดันจะช่วยให้ลวดลายดูนุ่นและมีมิติยิ่งขึ้น

ผู้มีประสบการณ์จะช่วยเหลือในการร่างแบบ ให้คำแนะนำในการใช้สี และแนะนำวิธีการปักต่อไป หลังจากนั้นจะเริ่มกระบวนการปักผ้าโดยใช้เข็มปักที่มีหัวแหลมและหัวตัด แล้วนำเข็มไปเจาะผ่านผ้าและเส้นไหม ให้เข็มตัดตัดขาดเส้นไหม ทำให้เกิดร่องรอยของลายที่ต้องการ กระบวนการนี้ต้อง反覆ซ้ำๆ จนกว่าจะได้ลวดลายที่ต้องการ

นางสาวนิโมา ถือเป็นช่างปักน้อยรายที่ยังคงกรรมวิธีการปักผ้าตามแบบโบราณราชสำนักໄວอย่างครบถ้วน ทุกขั้นตอน โดยเฉพาะการใช้เทคนิคการปักดันแบบหักข้อดัน เป็นวิธีการหักดันให้เข้าตามเหลี่ยมมุมได้อย่างพอดี โดยไม่ต้องตัดดันส่วนกินออกแล้วนำดันมาต่อให้เข้ามุมใหม่อย่างที่ช่างปักในปัจจุบันนิยม ถือเป็นเทคนิคการปักผ้าที่ไม่ใช้เครื่องทำกีดี เนื่องจากเป็นงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความวิริยะอุตสาหะจะสามารถทำชิ้นงานได้สำเร็จและประณีต

ด้วยประสบการณ์ที่สั่งสมมายาวนานกว่า 30 ปี จึงทำให้ผลงานของนางสาวนิโมา มีความละเอียด สวยงาม ผลงานปักชอยแบบไทยมีความวิจิตรด้วยสีเส้นใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน เช่น สีฟ้าฟ้าเงิน ฟ้าฟ้าเงินอมส้ม ฟ้าฟ้าเงินอมเขียว ฯลฯ ที่ทำให้ลวดลายมีความน่าสนใจมากขึ้น นิโมาได้รับการยกย่องว่าเป็นศิลปินที่มีความสามารถในการสร้างสรรค์งานปักชอยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่ไม่เหมือนใคร ผลงานที่โดดเด่น เช่น ลายพุ่มข้าวบินที่, ลายดอกประยุกต์, ลายหัวใจ, ลายใบไม้, ลายดอกไม้, ลายสัตว์, ลายภูมิปัญญา, ฯลฯ ล้วนเป็นจุดเด่นที่ทำให้คนทั่วโลกต้องประทับใจ

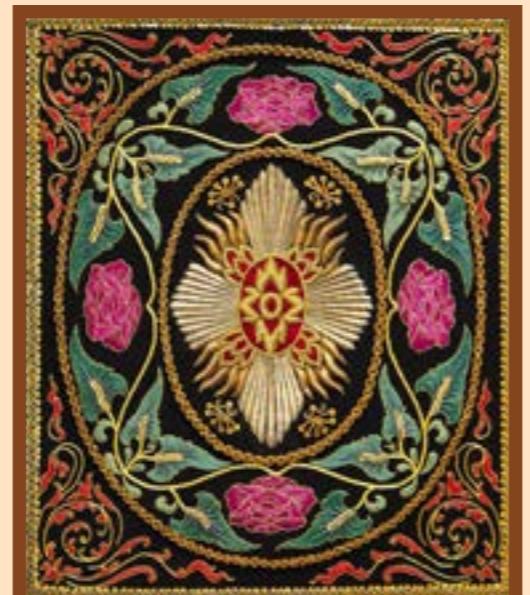
เอกลักษณ์ผลงานที่โดดเด่น

เอกลักษณ์ผลงานการปักสะติํกหริ่งไหมฝีมือ นางสาวนิรมา คือ ความสวยงามสมจริงทั้งสีสันและเทคนิคการปักที่มีความละเอียด ด้วยความถี่มากกว่าปกติจึงเกิดเป็นผลงานที่สวยงามดูมีชีวิตชีวา เส้นไหม แบบชิดติดกันจนไม่เห็นช่องว่างระหว่างเส้นไหม ในการปักผ้าแต่ละครั้งจะใช้เส้นไหมเพียงเส้นเดียวเพื่อให้ผลงานมีความประณีตมาก จึงได้ผลงานที่มีความคล้าย กับภาพถ่ายหรือภาพวาดจิตรกรรม หักษะฝีมือประกอบ กับความพิถีพิถันในการเลือกใช้วัสดุที่มีคุณภาพ ด้วย การเลือกใช้เส้นไหมขนาดเล็กพิเศษจากประเทศฝรั่งเศส ประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทย เพราะเป็นเส้นไหมคุณภาพดี มีขนาดที่เล็กและอ่อนโยน รวมถึงมีความเหนียว คงทน

ผลงานปักชอย ลายดอกบัว

เอกลักษณ์ผลงานงานปักที่โดดเด่นที่แสดงถึงหักษะ ฝีมือของนางสาวนิรมา คือ ภาพปักลายดอกพุดตาน ล้อมด้วยเดากรุหลาบ ซึ่งเป็นผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นโดย รวมเอาเทคนิคการปักผ้าตามแบบโบราณที่หาดูได้ยาก เอาไว้บนผ้าฝ้ายเดียว เทคนิคการปักบริเวณดอกพุดตาน เป็นการปักแล่งแบบเดียว กับการปักเครื่องอส琉璃กรณ์ สำหรับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งปัจจุบันหาซื้อง่ายมีฝีมือ ได้ยาก เพราะเป็นเทคนิคเฉพาะ ก็ไม่ได้รับการเผยแพร่ อีกทั้งแล่งถือเป็นวัตถุดีบที่หายากในปัจจุบัน เทคนิค การปักบริเวณลายเดากรุหลาบ เป็นการปักชอยโดยการใช้ เส้นไหมน้อยที่มีความเล็กและอ่อนโยน ตกแต่งเพิ่มเติมด้วย เทคนิคการปักดันแทรกเข้าไปในส่วนต่าง ๆ ของภาพ เป็นการเพิ่มความงดงามและความโดดเด่นให้กับงานปัก ได้อย่างลงตัว

ผลงานปักลายดอกพุดตาน ล้อมด้วยเดากรุหลาบ

ผลงานปักดันและปักชอย ลายหนุมาน

การถ่ายทอดความรู้และการพัฒนาผลงาน

ผลงานปักชอย ลายดอกกล้วยไม้

นางสาวนิรมา ถือเป็นครูผู้ถ่ายทอดทักษะฝีมือของงานหัตถกรรมโบราณอยู่อย่างต่อเนื่องในทุกครั้งที่มีโอกาส โดยทุ่มเทถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ตนเองมีให้แก่เยาวชน คนรุ่นใหม่ที่สนใจเรียนรู้งานแขนงนี้ โดยเน้นงานอนุรักษ์ ขั้นตอนการทำงานและเทคนิคต่าง ๆ ตามจาริตรของช่างปัก แบบโบราณและตามรูปแบบราชสำนักเป็นสำคัญ ด้วยข้อจำกัดและเทคนิคต่าง ๆ ที่ล้วนเป็นความลับที่สืบท่อ กันมาจากรุ่นสู่รุ่น จึงไม่มีการตัดแปลง แท้ไข การถ่ายทอด จึงต้องเป็นแบบโบราณตามไปด้วย เพราะไม่มีตำรา ไม่มีการจดบันทึก มีเพียงการถ่ายทอดด้วยวิธีการสาธิต เท่านั้น ผู้ที่สนใจฝรั่งจะซ่างสังเกตและจำจำนำไปฝึกฝน ให้เกิดความชำนาญในการปักมากยิ่งขึ้น

ปัจจุบันด้วยปัญหาทางด้านสุขภาพประกอบกับต้องดูแลคุณแม่ที่เป็นผู้ป่วย นางสาวนิรมาจึงได้ลาออกจาก การเป็นช่างปักในพระบรมมหาราชวัง แต่ยังคงทำงาน การปักอยู่เสมอ เพิ่งปรับเปลี่ยนรูปแบบงานปักตามแบบ ราชสำนักเป็นงานปักเพื่องานทั่วไป โดยยังคงทักษะ กระบวนการทำที่เน้นให้ผลงานทุกชิ้นมีความวิจิตร ตามแบบโบราณ โดยมีกลุ่มลูกค้านักสะสมที่ชื่นชอบผลงาน ภาพปักใหม่น้อยและกลุ่มลูกค้าชาวราชาการที่ต้องการงานปัก เครื่องหมายราชการ เครื่องแบบข้าราชการ อุดหนุนงานฝีมือ และบอกกันปากต่อปากจนผลงานของนางสาวนิรมา เริ่มเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับในวงกว้างจนถึงปัจจุบัน

